

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIII. -- Wydana i rozesłana dnia 9 czerwca 1881.

49.

Ustawa z dnia 7 czerwca 1881.

o sumie ogólnej podatku gruntowego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Na zasadzie artykułu I ustawy z dnia 28 marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 34) stanowi się, iż suma ogólna podatku gruntowego królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych wynosić ma w okresie 15-letnim, poczynającym się od 1 stycznia 1881, trzydzieści siedm milionów pięćset tysięcy złotych.

Artykuł II.

W obliczaniu odsetków podatkowych stosownie do artykułu I ustawy z dnia 28 marca 1880 ulamek wynoszący mniej niż pięć setnych, ma być opuszczany, ulamek zaś wynoszący pięć setnych lub więcej, liczony być ma za całą jedną dziesiątą.

Artykuł III.

Dodatek nadzwyczajny, ustanowiony patentem cesarskim z dnia 10 października 1849 (Dz. u. p. Nr. 412) w ustępie 5, ma być co do podatku gruntowego uchylony, ale nadane właścicielom gruntu w ustępie 6 tegoż patentu prawo potracenia co do kwot, które od długów, na ich posiadłości ciężących, płacić mają tytułem odsetków lub innych świadczeń rocznych, zachowuje się nadal w swojej mocy, dopóki obowiązywać będzie patent o podatku dochodowym z dnia 29 października 1849 (Dz. u. p. Nr. 439).

Najmniejszą kwotę, w której wartość nieruchomości, podatkowi gruntowemu podlegającej, stosownie do §. 50 ustawy z dnia 9 lutego 1850 (Dz. u. p. Nr. 50) i dodatkowych przepisów ustawowych, można przyjąć do wymierzenia należności, oznaczać należy następuje:

1. Gdy chodzi o oznaczenie tejże wartości za przeciag czasu od chwili, w której ustanawia się zacznie obowiązywać, aż do chwili, w której nastąpić

ma stanowcze rozłożenie podatków, stanowić się ma podatek gruntowy bez darowizny siedmdziesiąt dwa razy wzięty.

2. Gdy zaś wartość ta oznaczona być ma na okres, liczący się dopiero od terminu, w którym podatek będzie stanowczo rozłożony, krotną podatku, wzmiankowaną w ustępie 1, obliczyć należy w stosunku odsetków podatku tymczasowo, do odsetków podatku stanowczo nałożonego.

Gdyby w tem obliczeniu wypadł ulamek, wynoszący mniej niż pięć dziesiątych części, należy go opuścić, ulamek zaś, wynoszący pięć dziesiątych lub więcej, liczony być ma za całość.

Artykuł IV.

Podatek gruntowy rozkładany będzie stosownie do przepisów artykułów I i XI ustawy z dnia 28 marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 34).

Gdyby suma podatku gruntowego, wymierzona tym sposobem obowiązanemu do placenia tegoż podatku od jego posiadłości gruntowej, w okręgu pewnego urzędu podatkowego leżącej, przewyższała o więcej niż dziesięć od sta sumę podatku gruntowego, przepisana mu od tejże posiadłości gruntowej na rok 1880, tenże winien będzie płacić, a mianowicie:

1. w czasie od dnia 1 stycznia 1881 aż do stanowczego wymierzenia podatku po zamknięciu postępowania reklamacyjnego rocznie:

- a) sumę równą podatkowi gruntowemu, przepisanemu na rok 1880, i
- b) zamiast podwyższenia, które się okaże z porównania sumy podatku gruntowego, przepisanej na rok 1880, z nowym tymczasowym wymiarem, kwotę wynoszącą dziesięć od sta sumy podatku gruntowego z roku 1880;

2. poczawszy od roku, w którym podatek zostanie stanowczo wymierzony, rocznie:

- a) sumę równą podatkowi gruntowemu, przepisanemu na rok 1880;
- b) zamiast podwyższenia, które się okaże z porównania sumy podatku gruntowego, przepisanej na rok 1880, z wymiarem stanowczym:
  - aa) kwotę wynoszącą dziesięć od sta sumy podatku gruntowego z r. 1880, i
  - bb) część pozostałą jeszcze kwoty tego podwyższenia podatku, wzrastającą co rok o jedną dziesiątę.

Obowiązanym do placenia podatku gruntowego, którzy w okręgu pewnego urzędu podatkowego płacić mają więcej niż 1000 zł. rocznie podatku gruntowego, przepisać należy podwyższenie podatku gruntowego na podstawie całkowitej rocznej sumy podatku gruntowego, cięższej na nich w obszarze, w którym ustanowiona niniejsza obowiązuje.

Artykuł V.

Podwyższenia podatku gruntowego, będące jedynie następstwem zmian w posiadaniu, poczawszy od dnia 1 stycznia 1881, nie będą brane na uwagę w razie stosowania przepisów przechodnich, podanych w artykule IV ustawy niniejszej.

Ulgi, w artykule IV ustawy niniejszej opłacającym podatek gruntowy przyznane, mają im jednak służyć w razie sprzedaży przymusowych sądowych, jakież w tym przypadku, gdyby ich posiadłość gruntowa przeszła na ich dzieci lub rodziców (§. 42 o. k. u. c.) albo na małżonka, który w czasie przeniesienia posiadania nie był rozwiedziony z opłacającym podatek gruntowy.

Artykuł VI.

Przepis artykułu II ustawy z dnia 28 marca 1880 nie ściąga się do tych podwyższeń podatku, które są jedynie następstwem przepisów przechodowych, podanych w artykule IV ustawy niniejszej.

Artykuł VII.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia i ma być stosowana już do podatków wziętych na przepis na rok 1881.

Artykuł VIII.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 7 czerwca 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

50.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych wydane w porozumieniu z ministerstwem handlu z dnia 7 czerwca 1881,

zabraniające sprzedaży i używania anyżu gwiaździstego „japońskiego“ (owoców skimmi) do celów lekarskich i do spożywania w jakikolwiek inny sposób.

Od pewnego czasu pojawiają się w europejskim handlu materyałów aptecznych pod nazwą anyż gwiaździsty „japoński“ — Skimmi — i używane są do fałszowania prawdziwego anyżu gwiaździstego, owoce rośliny *Illicium religiosum Siebold*, powierzchownie bardzo podobne do prawdziwego anyżu gwiaździstego (anyż gwiaździsty chiński, badyan), które jednak, jak się przekonano, są jadowite.

W skutek takich sfałszowań zdarzyło się już w Holandyi i w Niemczech wiele przypadków otrucia po spożyciu anyżu gwiaździstego, który zaliczany jest do środków lekarskich domowych, tudzież korzeni i bywa często używany.

Z tego powodu ministerstwo spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministerstwem handlu, widzi się zniewolonem zwrócić uwagę ogółu na to fałszowanie, zakazać używania i sprzedaży anyżu gwiaździstego japońskiego do celów lekarskich i do spożywania w jakikolwiek inny sposób i podaje poniżej oznaki, po których anyż gwiaździsty prawdziwy odróżnić można od japońskiego.

Obadwa gatunki anyżu są owocem zbiorowym, składającym się zwyczajnie z ośmiu owoców pojedynczych, przyrośniętych do krótkiego pieńka środkowego tak, iż tworzą gwiazdkę. Całe owoce prawdziwego anyżu gwiaździstego są w ogóle większe (średnica 22—42^{mm}), oraz cięższe i bardziej drzewiaste niż anyżu gwiaździstego japońskiego, które w ogóle są mniejsze (średnica 16—33^{mm}), lżejsze i mniej drzewiaste. U prawdziwego anyżu gwiaździstego znajduje się bardzo często na owocu szypułka owocowa lub czopowata pozostałość szypulki owoco-

wej; blizna szypułki owocowej jest zagłębiona i nie otoczona jaśniejszym korkowatym obrąbkiem.

W prawdziwym towarze znachodzą się często oderwane szypułki owocowe, na jednym końcu grubsze, pałkowate, zagięte, mające 25—50^{mm} długości a 1^{1/2}—2^{mm} grubości; nasienie wykruszone pojawia się tylko w małej ilości.

U owoców anyżu gwiaździstego japońskiego szypułka owocowa znajduje się nader rzadko, a jest prawie zawsze blizna szypułki owocowej gładka, płaska, okrągła, otoczona jaśniejszym, wąskim, wypukłym obrąbkiem. Twarzawiera mało oderwanych szypulek, znajdujące się są proste, jednostajnej grubości, po obu końcach po większej części otoczone jasną pierścieniowaną korkowaną wypukłością, mają 10—30^{mm} długości, 1^{mm} grubości. Nasienie wykruszone znachodzi się często.

Pojedyncze owoce prawdziwego anyżu gwiaździstego są większe, mniej ściśnięte, mniej pękate i rozdęknięte, po większej części z końcem krótkim, grubym, często tępym, w linii prostej wydłużonym lub nieco w góre zagiętym.

Pojedyncze owoce anyżu gwiaździstego japońskiego są mniejsze, pękate, bardziej rozdęknięte, po większej części z końcem cienkim, dziubowatym, w góre zakrzywionym lub nawet haczykowato zagiętym. Woń prawdziwego anyżu gwiaździstego jest przyjemna, anyżkowa, smak anyżkowy, nieco słodkawy. Anyż gwiaździsty japoński ma woń właściwą, balsamiczną nie anyżkową, smak najprzód ostry, kwaśny, potem aromatyczny, przypominający kardamomen, w końcu gorzki.

Nasiona prawdziwego anyżu gwiaździstego są zgniecone, smak mają anyżkowy. Nasiona anyżu gwiaździstego japońskiego są okrągłejsze, mniej zgniecone i mają na jednym końcu (jak prawdziwy anyż gwiaździsty) brodowkowaną wypukłość pępkową, na drugim zaś końcu często wypustek guziczkowy.

Owoce prawdziwego anyżu gwiaździstego dają proszek ciemny, czerwono-brunatny, owoce anyżu japońskiego proszek jasno-brunatny, czerwonawy. Gotowany w rozcieńczonym jugu potażowym, nadaje pierwszy płynowi barwę czerwoną krwi, ostatni barwę pomarańczowo-brunatną.

Zakaz, w rozporządzeniu niniejszym wyrzeczony, obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.

Pino r. w.